

бѣщавамъ да забравя онова, което ми казахте и никому нищо нѣма да спомена за това.

Е! говори, ако щешъ. Азъ нѣмамъ навикъ да отричамъ думитѣ си. Онова, което ти казахъ, бѣше истинно, честно, и нѣма да ся зачървя предъ никого за това.

— Да; но ако жена ви знаеше чи, токмо когато отивате при неѣж, вий мислите за еднѣ другѣ, това бы ѣж расположило злѣ къмъ васъ. Така внимавайте добрѣ на думитѣ, които ще кажете сега; не мя гледайте вече така предъ свѣтътъ съ единъ особливъ начинъ. Наумѣте си дѣда Мориса, който смѣта върхъ вашѣ-тѣ покорность, и който много бы ся разлютилъ противъ мене ако вы отклонявахъ да сторите волѣтѣ му. Сбогомъ, Германе; азъ завождамъ съ себе си малкійтъ Петка за да вы принудя да идете на Фуршъ. Това е единъ залогъ, който завардювамъ.

— Искашъ ли и ты да идешъ съ неѣж? каза земледѣлецътъ на сына си, като гледаше чи той ся държѣше о ржцѣтъ на Маріѣкѣ, и ѣж слѣдваше рѣшително.

— Да, тате, отговори момчето, което бѣше чуло и разумѣло споредъ своя начинъ онова, което ся изрѣче безъ недовѣрчивость предъ него. Азъ ще ида съ какѣ Маріѣкѣ: ты ще додешъ да мя трѣсишъ когато свършишъ съ женидѣтѣ